

5. Handelsbanken: Utländska Korrespondensavdelningen 1936 - 1939

Den 8 juni 1936 inställde jag mig hos Utländska Korrespondensavdelningens chef, Gunnar Hellman. Han sade att man under lång tid inte hade anställt några manliga tjänstemän, endast kvinnor för maskinskrivning och dylikt, men att man nu ansåg att det var tid att börja tänka på återväxten. Jag kastade då en blick på stolen han satt i och det for en tanke genom mitt huvud att eftersom jag var först hade jag kanske chansen att en gång få sitta i den.

Den yngste manlige tjänstemannen var mycket riktigt 17 år äldre än jag. Under åren omkring 1910 - 1920 hade bankerna en stark tillväxt och tog in mycket folk. Samtidigt förvandlades Stockholms Handelsbank genom tre stora fusioner till Svenska Handelsbanken. Sedan kom efterkrigsdepressionen och bankerna hade då tillräckligt med folk till långt fram på 30-talet. Följden var att de som i unga år blev arbetsledare omkring 1920 fortfarande satt på sina platser med medarbetare som var i ungefär samma ålder med mycket små chanser till befordran. Gunnar Hellman, som var född 1889 och började i banken 1907, hade blivit chef för den då nybildade Utländska Korrespondensavdelningen år 1918, vid 29 års ålder, och satt som chef till sin pensionering år 1955. Liknande förhållanden rådde på många avdelningar och i viss mån även på kontoren.

Avdelningen höll till i ett stort rum tre trappor upp åt Karl XII:s torg. Avdelningschefen satt i hörnrummet mot Arsenalsgatan. En bild på avdelningen finns vid uppslagsordet "Bank" i Nordisk Familjeboks tredje upplaga från 1920-talet, nytryckt 1943. De flesta hade s k svalrockar i arbetet för att spara kavajen. Det var kavajer i tunt svart tyg (satäng). Mor sydde många sådana åt far, och jag fick nu också en sådan. Jag var den siste på avdelningen som började med svalrock och bruket upphörde efterhand.

I rummet fanns en grupp för engelsk och fransk korrespondens, en för tysk och skandinavisk, en för inkassokorrespondens och en för utskrift av bokföringsavier för de utländska kontona i svenska kronor. Den kallades fanfoldgruppen efter de maskiner för utskrift av avier i löpande bana som användes. Det var tungskrivna monster som unga flickor jobbade med. I andra utrymmen intill fanns brevinsättning, lokaltelegraf, utlandsupplysningar, på andra plan fanns postexpedition